

Aan:
Gedeputeerde Staten van Zeeland en aan
Provinciale Staten van Zeeland
Provinciehuis
Abdij 6
4331 BK Middelburg

Middelburg, 13.09.2021

Betreft: bezwaar en protest tegen de invoering van medische apartheid binnen de Provincie Zeeland.

Geacht college, geachte mijnheer de voorzitter,

De fractie van het Forum voor Democratie (FVD) in de Provinciale Staten van Zeeland tekent hierbij bezwaar aan tegen het door Gedeputeerde Staten op 7 september 2021 genomen besluit inhoudende de instemming met het toepassen van de geldende RIVM-richtlijnen voor de organisatie van interne en externe evenementen door de Provincie Zeeland op het Abdijcomplex en daarbuiten (zaaknr. 92472, hoofdzaaknr. 92471).

Wij protesteren daarbij bijzonder krachtig tegen de invoering van en het gebruik van een "coronatoegangsbewijs" binnen de Provincie Zeeland. Met brandende bezorgdheid heeft onze fractie kennisgenomen van het voornemen binnen de Provincie Zeeland om te gaan werken met coronatoegangsbewijzen. Dit is een inbreuk op tal van (grond)rechten, waaronder dat op de respectering van de persoonlijke levenssfeer (art. 10 GW), de lichamelijke integriteit (art. 11 GW) en de vrijheid van beweging (art. 12 IVBPR). Het coronatoegangsbewijs gaat ook in tegen de geest van resolutie 2361/2021 van de, bij de meeste Statenfracties zeer geliefde, Raad van Europa. Welke zich middels de resolutie uitsprekt tegen gedwongen vaccinatie (onder 7.3). Vaccineren dient volgens de Raad van Europa een persoonlijke keuze te blijven en er mag geen politieke, sociale of andere druk worden uitgeoefend op burgers om zich te laten vaccineren én ervoor te zorgen dat niemand wordt gediscrimineerd omdat hij niet is ingeënt.

De Provincie Zeeland zou op geen enkele wijze mogen meewerken aan het systeem van coronatoegangsbewijzen. Al was het maar omdat de coronavirusziekte geen extreem ernstig gevaar voor de volksgezondheid vormt, en deze maatregel derhalve volstrekt buitenproportioneel is. Daarbij komt dat men een coronatoegangsbewijs kan verkrijgen als men of gevaccineerd is en dit kan aantonen, of genezen is van corona en dit met een herstelbewijs kan bewijzen, of dat men getest is en een negatief testresultaat kan overleggen. Indien men onderschrijft dat de verspreiding van het coronavirus voorkomen moet worden, dan slaat dit allemaal nergens op. Immers vriend en vijand zijn het eens dat gevaccineerden (minimaal) net zo 'besmettelijk' kunnen zijn als ongevaccineerden en het coronavirus net zo goed kunnen verspreiden. Met dit systeem mogen mensen die besmet zijn met het coronavirus, overal gaan en staan, zolang ze een 'groen vinkje' hebben via het coronatoegangsbewijs. Mensen die niet besmet zijn met het coronavirus, maar geen 'groen vinkje' hebben via het coronatoegangsbewijs, verkrijgen op veel plaatsen geen toegang meer. Het gaat dus niet om de volksgezondheid en het gaat niet om het voorkomen van 'besmettingen'. Dit systeem van coronatoegangsbewijzen biedt dus hoogstens schijnveiligheid.

Maar ook al zou het coronatoegangsbewijs wel veiligheid bieden, moet men nooit meedoen met een systeem van coronatoegangsbewijzen. Want door het accepteren van het coronatoegangsbewijs, faciliteert men het 'nieuwe normaal'. Via 'lockdowns', een avondklok, de verplichting tot het dragen van niet-werkende mondkapjes en veilige afstand ('social distancing') zijn we gegaan naar semi-verplichte vaccinaties en een 'QR-maatschappij' waarin 'bewijs' van je medische status voortdurend moet worden overlegd. Dit betekent dat je gehele doen en laten permanent gecontroleerd en gemonitord kan worden. Een levensgevaarlijke stap richting onvrijheid waarvan het angstaanjagende vervolg ook niet moeilijk te zien is. Want nu al wordt breed gesproken over andersoortige 'lockdowns'. Bijvoorbeeld door het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL), dat pleitte voor klimaatlockdowns om de CO₂-uitstoot terug te dringen.

De Nederlandse Organisatie voor toegepast-natuurwetenschappelijk onderzoek (TNO) presenteerde zelfs een plan voor het invoeren van een persoonlijk CO₂-budget, waarbij zorgvuldig per persoon wordt bepaald hoeveel vlees je mag eten, hoeveel je mag reizen en “wie elektrisch rijdt zou weer wat langer kunnen douchen.” Eerst via een app, dan wellicht een armbandje dat je ‘uitstoot’ registreert? Hoe groot is de stap nog, van een corona-QR-maatschappij naar een klimaat-QR-maatschappij? We waren toch al gewend aan het feit dat we overal onze QR-code moesten laten zien?

Waar leidt dat op termijn toe? In de Volksrepubliek China zien we wat zo’n QR-maatschappij op termijn kan betekenen. Daar belooft een geavanceerd ‘*social credit*’-systeem ‘goed’ gedrag, terwijl ‘slecht’ gedrag wordt bestraft. Aan de hand van supersnel internet, slimme technologie en identificatie van individuele burgers via ‘*smartphones*’ en gezichtsherkenning kan de Chinese staat iedere stap die je zet, volgen. Heb je standpunten die het regime niet bevallen, dan krijg je strafpunten waardoor bepaalde voorzieningen niet meer toegestaan zijn voor jou. Zo verloren op basis van dit ‘*social credit*’-systeem reeds in 2018 zo’n 23 miljoen Chinezen hun recht om nog te reizen. Aan het gemak waarmee Google, Facebook, Twitter en andere techreuzen nu al censuur toepassen en - nog heftiger - steun hiervoor krijgen van overheden, zien we dat de staat niet meer de hoeder is van de vrijheid. Werkelijk niéts wijst erop dat de staat in die QR-maatschappij ineens terughoudend zal zijn in het aanwenden van haar nieuwverworven mogelijkheden.

Wij willen de collega’s, de ambtsgenoten die het mogelijke gevaar van een QR-maatschappij in de Westerse wereld niet zien en zich om die reden niet willen uitspreken tegen het coronatoegangsbewijs, dan nog wijzen op de discriminatoire aspecten van het coronatoegangsbewijs en het feit dat het tweedeling in de hand werkt. Iets waar wij toch allemaal samen tegen zijn, nietwaar?

Zelfs als men voornoemde gevaren van een coronatoegangsbewijs niet ziet, dan zijn er nog genoeg andere redenen om hiertegen te zijn. Zo zijn er mensen die zich niet willen of kunnen laten vaccineren, en als deze mensen in aanmerking willen komen van een coronatoegangsbewijs dan dienen zij zich dus te laten testen. Dat klinkt allemaal heel eenvoudig en redelijk, maar dat is het niet. Het coronatoegangsbewijs is niets minder dan vaccinatiedrang. Het argument dat men zich “gewoon” kan laten testen, gaat niet op. Ten eerste is ook dit testen een invasieve handeling, en als men dus eigenlijk niet wil testen, is dit een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer en de lichamelijke integriteit. Ten tweede moet men een testafpraak plannen, dat kan - afhankelijk van de activiteit - tussen de 2 en 24 uur van tevoren. Dit plannen betekent dat de spontaniteit volledig verdwijnt. Even gezellig uit eten, een kop koffie drinken of naar een museum zit er niet meer in. Ten derde zijn die testlocaties vaak ver weg, zijn de openingstijden beperkt en als men op de gewenste plek geen test kan laten afnemen, is de volgende testlocatie vaak op een nog grotere afstand gelegen. Daar gaat men dus niet “even” heen. Ten vierde wordt er in de toegang mogelijk een eigen bijdrage gevraagd voor het testen. Dit is überhaupt te veel gevraagd van mensen met een smalle beurs, maar ook voor mensen met een hoger inkomen kunnen de kosten rap oplopen. Dit alles bij elkaar genomen - het plannen, de spontaniteit die hiermee verdwijnt en de extra kosten voor het testen - zal ertoe leiden dat mensen gedwongen worden ófwel het ‘vaccin’ te nemen ófwel zich steeds verder terug te trekken uit het openbare leven. Het argument dat je “gewoon” kunt testen, gaat dus níét op. We kunnen definities eindeloos oprekken of verzanden in details, maar de realiteit liegt niet: dit is niets minder dan dwang.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft zich meermaals uitgesproken tegen discriminatie op grond van medische persoonlijkheidskenmerken, en zowel de minister-president alsook de minister van volksgezondheid hebben meermaals aangegeven dat er geen sprake zou zijn van de invoering van een coronatoegangsbewijs. Toch staat Nederland aan de vooravond om definitief medische apartheid in te voeren. Zonder QR-code straks geen toegang meer tot het maatschappelijke leven. Ook ‘gevaccineerden’ zullen zich straks continu via een QR-code toegang moeten verschaffen tot bepaalde locaties en evenementen. Voor het FVD is dit onaanvaardbaar, en wij doen er dan ook niet aan mee. Onze fractie hoopt dat wij allen – gevaccineerd of ongevaccineerd – nee zeggen tegen het coronatoegangsbewijs en weigeren mee te werken aan een systeem dat uitsluit, stigmatiseert, discrimineert en mensen hun keuzevrijheid ontnemt. “Je doet het voor een ander”, maar nu echt.

Wij verzoeken Gedeputeerde Staten het onderhavige besluit te herzien en roepen Provinciale Staten op nooit mee te werken aan een systeem van medische apartheid. Wij verzoeken tenslotte deze brief toe te voegen aan de lijst van ingekomen stukken van Provinciale Staten van Zeeland.

Hoogachtend namens de FVD-fractie,

Fred Walravens;
Martin Bos.